

EXPUNERE DE MOTIVE

Banca Dacia Felix S.A. a luat ființă în anul 1991, cu sediul în Municipiul Cluj Napoca.

Din cauza unui management defectuos, precum și a unor fraude financiare, banca s-a confruntat cu mari dificultăți recunoscute oficial la 4 iulie 1996, când Banca Dacia Felix S.A. a înaintat Tribunalului Cluj, sub nr. 4223/04.07.1996, cererea de reorganizare judiciară – potrivit Legii nr. 64/1995.

Planul de reorganizare judiciară prin continuarea activității, depus de Banca Dacia Felix S.A., a fost aprobat de judecătorul sindic și a fost confirmat prin Decizia civilă nr. 1139/98 a Curții de Apel Brașov și apoi prin Decizia civilă din 26 iunie 2000 a Curții Supreme de Justiție.

Prin încheierea nr. 1678 din noiembrie 1999 a judecătorului sindic, pronunțată în dosarul nr. 4223/1996, a fost numit administrator judiciar S.C. Reconvertie și Valorificare Active S.A. București.

În baza încheierii civile din data de 20 martie 2001 a Tribunalului Cluj s-a hotărât deschiderea procedurii judiciare de faliment. Cu încheierea civilă din 28 martie 2001 a Tribunalului Cluj a fost desemnat, în calitate de lichidator coordonator, S.C. Pricewaterhouse Coopers Management Consultants S.R.L. București.

În luna noiembrie 1998 acționarul principal al băncii, S.C. ARCOM S.A. – București, deținătorul a 42,8% din capitalul social al Băncii Dacia Felix S.A. și-a vândut întregul pachet de acțiuni unui grup de investitori israelieni.

Grupul investitorilor israelieni este compus din zece persoane fizice care au efectuat vărsăminte în valută în sumă totală de 1,88 milioane USD și ca atare au devenit acționari la Banca Dacia Felix S.A. unde deține fiecare câte o cotă de participare cuprinsă între 0,03 - 4,91%, iar în total 47,14% din capitalul social.

Fiecare acționar israelian deține o cotă mai mică de 5% din capitalul social al băncii și deci nu are calitatea de acționar semnificativ potrivit prevederilor Legii bancare (nr.58/1998). Ca atare nu a fost necesară autorizarea lor de către Banca Națională a României, cu care ocazie - conform dispozițiilor legii în materie - s-ar fi examinat puterea financiară a acestora, sursa fondurilor utilizate pentru obținerea participației, dacă au avut condamnări penale și dacă - în cazul persoanelor juridice - sunt în funcțiune de cel puțin 3 ani.

Este de semnalat și faptul că deși din documentația transmisă Băncii Naționale a României nu rezultă că acționarii israelieni pot fi identificați ca persoane care acționează împreună, în baza unui acord, în vederea obținerii sau executării drepturilor de vot, pentru a înfăptui o politică comună față de bancă, totuși s-a constatat că acționarii Freddy Robinson și Yigal Zilkha acționează împreună la societățile S.C.Kolal BV Amsterdam, Olanda și RESIDO Fl.BI.Ltd.

Ca urmare faptului că participarea acționarilor israelieni la Banca Dacia Felix S.A. nu a fost supusă autorizării Băncii Naționale a României, la nivelul băncii centrale nu există date privind puterea financiară a acestora și volumul investițiilor efectuate în România.

Din înregistrarea la Oficiul Registrului Comerțului rezultă că, în luna martie 2000 când capitalul băncii a fost majorat la 104,63 miliarde lei, cota de participare a celor zece persoane fizice cetățeni israelieni urmare vărsămintelor în valută însumează 1,88 mil.USD, ceea ce reprezintă 47,14% din capitalul social al Băncii Dacia Felix S.A.

Planul de reorganizare judiciară prin continuarea activității, depus de Banca Dacia Felix S.A., a fost aprobat de judecătorul sindic și a fost confirmat de Tribunalul Cluj la 24.11.1997, cu toată opoziția creditorilor, respectiv Banca Națională a României și CEC.

Prin decizia din 24.11.1998 Curtea de Apel Brașov a respins apelurile Băncii Naționale a României și CEC și a decis printr-o hotărâre irevocabilă menținerea sentinței Tribunalului Cluj prin care a fost confirmat planul de reorganizare judiciară prin continuarea activității Băncii Dacia Felix S.A.

Această hotărâre a fost confirmată la 30 mai 2000 și de Curtea Supremă de Justiție care a respins recursul în anulare promovat de Parchetul General.

La 8 octombrie 1999 Tribunalul Cluj a admis, la cererea Băncii Dacia Felix S.A., decalarea cu un an a termenelor de plată a obliga-

țiilor sale față de creditorii Banca Națională a României și CEC și a dispus o nouă eşalonare a plății acestor obligații.

Banca Dacia Felix S.A. a respectat acest plan doar în perioada 1999 - mai 2000, când a achitat creditorilor ratele scadente, respectiv 375,4 miliarde lei Băncii Naționale a României și 66,4 miliarde lei Casei de Economii și Consemnațiuni.

Principală sursă financiară pentru asigurarea fondurilor necesare plății ratelor scadente, a constituit-o, așa cum s-a prevăzut de altfel și în planul de reorganizare, recuperările din creanțe și nu aportul acționarilor israelieni.

Astfel, în perioada scursă până la finele lunii mai 2000 recuperările din creanțe care au însumat 358 miliarde lei, au acoperit peste 80% din plățile efectuate în contul ratelor scadente prevăzute în planul de reorganizare aprobat.

Începând din luna iunie 2000 și până în prezent, deci timp de 11 luni, debitoarea nu a mai achitat ratele lunare scadente, datoria restantă însumând 662,5 miliarde lei, din care 556,8 miliarde lei față de Banca Națională a României și 105,7 miliarde lei față de CEC.

Această situație se datorește în principal faptului că s-au efectuat încasări mult mai mici decât cele preconizate prin plan a se realiza din recuperarea creanțelor. Astfel, încasările realizate în anul 2000 din recuperări însumează doar 68,5 miliarde lei, sumă mult inferioară celei prevăzută de 246 miliarde lei.

De asemenea, nu a fost realizată măsura de atragere de resurse externe, prevăzută în planul de reorganizare (100 milioane USD) sau de majorare substanțială a capitalului social.

Ca urmare acestei situații, Banca Națională a României și CEC au cerut la 5 iulie 2000 începerea procedurii de faliment a Băncii Dacia Felix S.A., în baza prevederilor art. 73 din Legea nr. 64/1995, privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, republicată, potrivit căreia "dacă debitorul nu se conformează planului, oricare dintre creditorii poate cere, în scris, judecătorului sindic să aprobe începerea procedurii falimentului".

În ceea ce privește ofertele de stingere a datoriei, formulate de Banca Dacia Felix S.A., acestea au fost în fapt încercări de amânare a luării de către tribunal a hotărârii de a trece la procedura de lichidare a debitoarei ca urmare neachitării obligațiilor de plată către creditorii și au urmărit modificarea planului de reorgani-

zare aprobat de tribunal și confirmat de Curtea Supremă de Justiție, în principal prin :

- decalarea termenelor de plată a datoriilor, în sensul deplasării vârfului de plată din perioada 2000 - 2001 într-o variantă în anii 2002 - 2003 iar în alta în perioada 2002-2005, ceea ce ar fi avut ca efect înregistrarea de pierderi de către creditorii datorită inflației mai ales că la aceste datorii nu se calculează dobânzi penalizatoare în cazul nerespectării termenelor de plată;

- stingerea datoriei față de Banca Națională a României și CEC prin plata sumei de 10 mil.USD și preluarea de către creditorii a unor creanțe ale Băncii Dacia Felix S.A.

Aceste oferte nu au fost acceptate de către creditorii fiind dezavantajoase și, urmare argumentelor prezentate în fața instanței, au fost respinse de către tribunal.

O ultimă ofertă, făcută în luna noiembrie 2000, care prevedea într-o primă etapă stingerea în totalitate a datoriei contra sumei de 15 mil.USD, plata cash și într-o a doua fază, o infuzie de lichidități în sumă de 15 mil.USD până la 30.08.2001, din care 5 mil.USD să reprezinte aport la majorarea de capital, a fost respinsă de Consiliul de Administrație al Băncii Naționale a României.

Argumentele care au stat la baza luării acestei decizii, au fost comunicate Băncii Dacia Felix S.A. și tribunalului prin scrisorile Guvernatorului Băncii Naționale a României din 19 mai, 29 noiembrie și 13 decembrie 2000 precum și din 12 martie 2001 și se referă în principal la următoarele :

- oferta Băncii Dacia Felix S.A. de a plăti Băncii Naționale a României suma de 12,6 mil.USD, era inferioară datoriei restante chiar față de Banca Națională a României care în prezent însumează 556,8 miliarde lei, respectiv 20,2 mil.USD (la cursul de 27.604 lei/USD);

- oferta prevedea ca prin plata către Banca Națională a României a sumei de 12,6 mil.USD, care reprezintă 348 miliarde lei (la cursul de 27.604 lei/USD) adică 23,8% din creanța de 1.464 miliarde lei, să se stingă integral datoria de plată, adică să se renunțe la încasarea sumei de 1.116 miliarde lei, respectiv la 76,2% din creanță.

Cererea depusă de debitoare la 29 noiembrie 2000 prin care a solicitat tribunalului închiderea procedurii de reorganizare pe

considerentul că prin oferta respectivă a plătit creditorii, nu a fost acceptată de creditori, adică de Banca Națională a României și Casa de Economii și Consemnațiuni, iar tribunalul a constatat că oferta acoperă doar o parte din valoarea creanței și ca atare a respins cererea debitoare prin încheierea civilă nr. 2417/14.12.2000, întrucât nu erau întrunite cerințele art. 119 din Legea nr. 64/1995 republicată potrivit căreia închiderea procedurii poate avea loc în situația în care creanțele sunt complet acoperite prin plățile făcute.

Potrivit concluziilor expertizei, dispusă de judecătorul sindic, reiese că sumele posibil de recuperat în caz de lichidare, într-o perioadă îndelungată de timp (peste 3 ani), sunt estimate la 22-27 mil. USD în condițiile în care :

- . din creditele acordate fără garanții în valoare de 5.165 miliarde lei, respectiv peste 186 milioane USD, s-a apreciat că nu se va încasa nici o sumă, iar

- . din creditele în valoare de 8.226 miliarde lei, respectiv 298 mil. USD, care sunt acoperite numai parțial cu garanții, s-a apreciat că se poate recupera doar 2,3 - 3,6%.

Rezultă că, potrivit expertizei, prin lichidare se pot recupera cel mult 27 mil. USD.

La ora actuală s-au luat măsuri pentru inițierea procedurii de recuperare a unor importante creanțe ale băncii, inclusiv a celor aflate în conturi în străinătate, ca urmare a fraudelor comise înainte de preluarea pachetului de acțiuni de către investitorii israelieni.

Intervenția statului în cazul Băncii Dacia Felix S.A. are ca scop unic diminuarea pierderilor statului și recuperarea rapidă și eficientă a unei părți importante din datoriile băncii față de instituțiile statului.

Prin această Ordonanță de urgență se creează premisele necesare ca aceste operațiuni specifice să se încadreze în termene scurte și riguroase care să ofere garanția că scopul urmărit prin aplicarea acestor prevederi să fie realizat.

În acest context se menționează faptul că, în cazul Băncii Dacia Felix S.A., rezolvarea definitivă a problemelor cu care se confruntă această bancă, necesită intervenția excepțională a Guvernului.

Prin această ordonanță de urgență a Guvernului se reglementează stingerea obligațiilor de plată ale Băncii Dacia Felix S.A. către

Banca Națională a României și Casa de Economii și Consemnațiuni CEC S.A., prin cesiune de creanță, prin virarea către cei doi creditori a 25% din sumele încasate de la extern ca urmare a procedurilor inițiate sau care vor fi inițiate pentru recuperarea creanțelor Băncii Dacia Felix S.A. existente la data intrării în vigoare a ordonanței propuse și prin transferul către Autoritatea pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului a creanțelor Băncii Dacia Felix S.A. față de societățile comerciale cu capital de stat prevăzute în anexa la ordonanță.

Cesiunea de creanță urmează a se realiza pentru prețul de 22,5 milioane dolari SUA, care se va plăti după cum urmează:

- 15 milioane dolari SUA în 3 zile de la semnarea contractelor de cesiune care se repartizează proporțional, respectiv 12,6 milioane dolari SUA către Banca Națională a României și 2,4 milioane dolari SUA către Casa de Economii și Consemnațiuni CEC S.A.,

- 7,5 milioane dolari SUA se vor achita până cel târziu la 31 decembrie 2001 și se repartizează proporțional, respectiv 6,3 milioane dolari SUA către Banca Națională a României și 1,2 milioane dolari SUA către Casa de Economii și Consemnațiuni CEC S.A.

Ordonanța reglementează de asemenea posibilitatea cesionarului de a participa la majorarea capitalului social al Băncii Dacia Felix S.A. cu surse reprezentate de creanțele dobândite, prin derogare de la prevederile Legii nr.58/1998 - Legea Bancară, urmând a se asigura încadrarea în cerințele prudențiale prevăzute de lege până la data de 01.08.2001.

De asemenea Ordonanța prevede că diferențele dintre valoarea creanțelor Băncii Naționale a României și Casei de Economii și Consemnațiuni CEC S.A. și echivalentul în lei al sumelor în valută încasate prin cesiunea de creanță și cedarea cotei de 25% prevăzute mai sus, să fie suportate de Banca Națională a României și Casa de Economii și Consemnațiuni CEC S.A. prin includerea pe costuri, pe o perioadă de 5 ani, începând cu anul 2006. Sumele înregistrate pe costuri în acest mod, urmează a fi deductibile din punct de vedere fiscal.

Predarea creanțelor Dacia Felix S.A. la societăți cu capital de stat către Autoritatea pentru Privatizare și Administrarea Participa-

țiilor Statului urmează a se realiza în lo zile lucrătoare de la semnarea contractelor de cesiune, făcându-se fără plată.

Față de cele prezentate mai sus, a fost întocmit proiectul de lege, anexat, în vederea aprobării Ordonanței de urgență a Guvernului privind reglementarea situației creanțelor Băncii Naționale a României și Casei de Economii și Consemnațiuni CEC S.A. față de Banca Dacia Felix S.A., pe care îl supunem Parlamentului spre adoptare.

